

Кокичковъ

Съгласенъ ли си! Дай си ржката.

Д-ръ Кондовъ

Добре, добре, г-нъ Кокичковъ. Има време, ще поприказваме пакъ.

Кокичковъ

Тъй, тъй, ще поприказваме. (Още по-радо-стно). Докторе, да ти кажа ли азъ тебе: една работа върви, когато се върши съ свои хора. Ний ще се разберемъ съ тебе, азъ знамъ, че ще се разберемъ. Защо не додешъ къмъ насъ? Тинка, дъщеря ми де, ми дума: тате, кай, като си толкозъ голѣмъ приятелъ съ доктора, защо не го доведешъ у дома? Ела, докторе, ще вземемъ по едно сладко — Тинка е направила сладко отъ френско грозде — и ще поприказваме.

(На вратата се чука)

Д-ръ Кондовъ

Влѣзте!

Бубевъ (влиза важенъ, навжсенъ)

Докторе, две думи искамъ да ви кажа.

Д-ръ Кондовъ

Заповѣдайте, г-нъ Бубевъ, седнете.